

Bobsleja brīvdienas

Egils Jurisons

Ziemassvētku un Jaungada brīvdienas bobslejistiem neplānoti ievilkusās gandrīz mēneša garumā, tomēr mūsējie tās nealzvada tikai pie eglītes un piparkūkām vien, bet gan centīgi gatavoja sacikšu sezonas turpinājumam.

Kalendāra sakārtošana

Starptautiskās sezonas kalendārā pirmo pārmaiņu radīja atkusnis un sniegunis decembra vidū Vinterbergā (Vācija), izjaucot Pasaules kausa (PK) izcīņas trešā posma sacensības bobsleja četriniekos. Drīz pēc tam nāca zināms, ka tehnisku iemeslu dēļ (sabojātas saldēšanas iekārtas) no saraksta pavisam izsvītrots piektais posms Laplaņas trasē Francijā, kur bija paredzēta arī cīņa par Eiropas čempionāta medaļām. Nu kalendārs atkal sakārtots. Latvijas bobslejistu izlases galvenais treneris **Jānis Skrastiņš** stāsta, ka Eiropas čempionāts *pārspēlēts* uz PK sesto posmu (patiesībā — piekto) Šveices kūrortpilsētā Sanktmoricā, kur sacensī-

Jāņa Miņina un Jura Latiša divnieks Siguldā bija pats ātrākais.

des testos, pēc kuriem izveidos ekipāžas sacikšu sezonas otrajai pusei. Iespējams, ka dažs no līdz šim mājās atstātajiem stūmējiem izkonkurēs kādu junioru vai pat pieaugušo izlases dalībnieku. Vecā gada pēdējā svētdienā daudzi satikās Siguldā, lai sacenstos par Latvijas čempionāta medaļām divniekos. "LA" jau rakstīja, ka bija ieradušies arī vairāki bobsleja veterāni

gan vēl pamaz, taču arī tas ar laiku ir labojams.

Miņins vairs neuztraucas

Atceroties Latvijas otrās ekipāžas neveiksmīgo braucieni četrinieku sacensībās Altenbergā, uzreiz jautāju **Jānim Miņinam**, vai viņi tikuši cauri sveikā, bez nopietniem savainojumiem.

— Stūmēji dabūja pa zilumam, man bija neliela galvas trauma, bet bobslejā tas pieder pie lietas. Citādi viss kārtībā, ja neskaita diezgan smagi cietušo bobu, kas gandrīz pilnīgi jāatjauno. Mūsu komandas mehāniķi raujas slapjām mugurām, lai paspētu līdz 16. janvārim, kad atkal dosimies prom.

— Vai tev arī agrāk bija gadījies sacensībās bobu nolikt uz jumta?

— Tikai vienreiz pirms divām sezonām Eiropas kausu sacensībās Kēnigszē, kur kritu ar to divnieku, kurā tagad brauc Nellija Šlegelmilha. Citās trasēs gan ne.

— Šoziem Kēnigszē būs pasaules čempionāts...

— Neko darīt, jābrauc.

— Vai tad pēc kritiena Altenbergā tevi pie boba stūres nemaz nebremzēja bailes?

— Pašlaik to grūti pateikt. Divnieku braucienos, pats nupat redzēji, nebija ne vainas, un jūtos jau nedaudz drošāk. Taču četrinieks ir kas cits. Kad atsāksu braukt Pasaules kausa sacensībās, tad jau manis, tomēr ceru, ka nekādas bremzes nebūs.

— Kā tu, juniors, jūties, šoziem pirmo reizi pēc pilnas programmas sacensīties ar bobsleja pasaules lielmeistariem?

— Esmu diezgan pārsteigts par saviem rezultātiem, jo negaidīju tik labus. Otrkārt — nebiju domājis, ka tik ātri pārvarēšu uztraukumu, startējot tādā sabiedrībā un trijās man līdz šim svešās trasēs — Kalgari, Leikplesidā un Altenbergā. Vēl nesen satraucos tā, ka bija pat grūti koncentrēties katram braucienam, bet nu tas aizmirsts. Tā kā esmu laimīgi ticis galā ar visu, izņemot to kritienu, kas četrinieku kopvērtējumā mūs no septītajās vietas atmata uz piecpadsmito, tad sajūtas pagaidām ir itin patīkamas. Sezona gan vēl nav ne pusē.

— Vēl nesen bobsleja treneri želojās, ka ar tik švaku startu mūsējiem nekas labs

nevarot iznākt. Taču nu jau tava ekipāža startos zaudē vairs tikai trim četriem sacensīmiem.

— Tāpēc, ka man palīdz trīs lieliski stūmēji. Pats spēcīgākais ir Jānis Ozols, stipri arī Jānis Miņins un Ainārs Podnieks, kuram turklāt pamatīgs svars. Varbūt pašlaik, pa ārzemēm pusbadā dzīvodami, esam drusciņ sakrituši, bet gan jau atkopsimies.

— Vai tiesa, ka pēc Sanda Prūša demisijas Ozols pats uzprasījies tavā ekipāžā?

— Viņš esot saskatījis manī perspektīvu un tāpēc nācis. Nesen pajautāju Ozolam, vai nav vilies, un Jānis atteica: nē, viss kārtībā, pat labāk, nekā esot domājis.

— Vai tas varētu nozīmēt, ka šoziem augusi tava pilota prasme?

— Nudien nezinu. Tehnika gan mums uzlabojusies: braucam pavisam jaunā četrinieka, un tas jau ietekmē rezultātu. Divnieks ir pagājušajā sezonā būvēts un varbūt tādēļ iet nedaudz lēnāk. Taču plānots, ka nākamziem arī tas būs jauns.

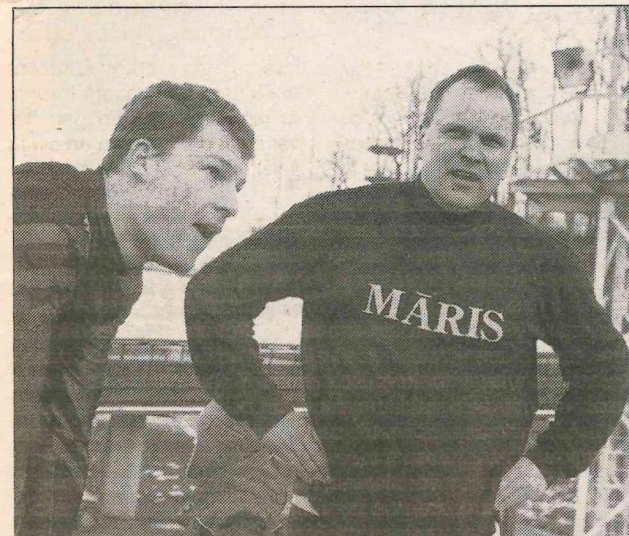
Lēnā garā uz augšu

Savukārt **Gatis Gūts** likās tāds kā mazliet nomākts, lai gan Altenbergā izcīnīja piekto vietu divniekos. Varbūt tādēļ, ka zaudējis Latvijas čempionātā?

— Nē, par to nebēdāju. Jāmāk arī zaudēt, un ir jau pierasts. Priecājos par Miņinu, ka mums iznāk tāda rīvēšanās: vienās sacensībās Jānis pārspēj mani, otrās es viņu, un konkurence neļauj palikt mierā ne vienam, ne otram. Taču es slikti jūtos fiziskajā ziņā, vēl joprojām pietrūkst pirms sezonas nenotikušās treniņu nometnes Lillehammerē. Baidos, ka tas vilksies līdzī arī turpmāk. Mani nomāc arī problēmas izlases komandā, nesašķaņas ar treneriem, visa mūsu bobsleja sistēma. Valdītājiem ir sava politika, taču, manuprāt, pirmajā vietā būtu liekams sportists ar viņa interesēm. Tā mēs cināmies visu laiku, kašķējamies savā starpā.

— Kā tev pēc diezgan neveiksmīga sezonas sākuma izdevās tā atvērties Altenbergā?

— Nekas sevišķs jau nenotika, pirmo reizi šoziem normāli nobraucu, un viss. Tā arī mēģināsim lēnā garā rāpties uz augšu. **LA**

Māris Poikāns (no labās) ir viens no pirmajiem mūsu bobslejistiem, bet Mārtiņš Jurjaks trenējas tikai kopš vasaras.

ko trasi: — Vasarā tur ir līdzena plava, tikai virāžu vietās mākslīgi izveidoti uzbērumi, bet ziemā saved sniegu, noblētē un aplado. Tādēļ Sanktmoricas trase ir mazliet citāda katru sezonu. Eiropas čempionāts būs 24. un 25. janvārī.

Savukārt Vinterbergas parāds tiks nokārtots nedēļu vēlāk Kortinā d'Ampeco (Itālija), kur četrinieki startēs divās sacensībās par diviem braucieniem. Pēdējais, septītais PK posms notiks 14. un 15. februārī Īglsā (Austrija) un pēc tam pasaules čempionāts Kēnigszē trasē Vācijā: 21. un 22. februārī par medaļām sacenstīsies divnieku, 28. un 29. — četrinieku ekipāžas. Latvijas jaunajiem bobslejistiem iepilnota piedalīšanās Eiropas kausa pēdējā posmā Īglsā (29. janvāris un 1. februāris) un pasaules junioru čempionātā Kortinā d'Ampeco (5. un 8. februāris). Bet tepat Siguldā no 4. līdz 7. februārim risināsies Pasaules kausa sacensības gan dāmu bobsleja divniekos, gan skeletonā.

Kādēļ veterāni uzveica juniorus

Pirmdien Daugavas stadionā manēžā mūsu bobslejistu savu varēšanu rādīs pārbau-

un 1986. gada Pasaules kausa ieguvējs Māris Poikāns, palīgā saucis junioru komandas līdzšinējo rezerves stūmēju Mārtiņu Jurjaku, uzveica gandrīz visus, izņemot pirmo reizi par Latvijas čempioniem kļuvušos Jāni Miņinu ar Juri Latišu un sudraba laureātus Gati Gūtu ar Intaru Dīcmani. Arī turpmākajās vietās sarindojās bobsleja treniņus vairāk vai mazāk sen pabeigušie vīri — Agris Elerts ar Aldi Škutānu, Normunds Taimis ar Egilu Bojāru un Uldis Veliks ar Jāni Elsiņu. Jaunie — Mihails Arhipovs ar Intaru Dambi, Edgars Maskalāns ar Reini Rozīti un Normunds Arama ar Daumantu Dreišķenu — palika aiz veterāniem. Tomēr junioru treneris **Richards Kotāns** domā, ka tā arī vajadzējis būt:

— Mēs, veterāni, jau smejamies, ka meistariību nodzert nav iespējams. Bet mani jaunieši trenējas tikai dažus mēnešus, un tik īsā laikā nevar pilnīgi apgūt ne pilotēšanu, ne ekipāžas sadarbību. Gan jau iemācīsies. Pagaidām priecājos, ka viņi ir fiziski stipri un ar labu ieskrējenu, Arama ar Dreišķenu pirmajā startā bija tikpat āgri kā Miņins ar Latišu. Un kā Jurjaks iestūma Poikānu! Ātrs puisis, spēka

Zigismunda Zālmaņa foto